

Mesterskaberne blev afviklet på den flotte golfbane i Rold Skov

De danske spillere på landsholdet var repræsenteret af:

Michael Stie, Fyn
Jan Birger Nielsen, Rigspolitiet
Thomas Ejlersen, Sydsjælland
Kent Nielsen, Sydøstjylland
Henrik Israelsen, Nordjylland
Per Hedegaard, Midt- & Vestjylland

Island dominerede de Nordiske Politimesterskaber i golf

Af Jan Birger Nielsen, Politikolen

Foto: Niels Grønnemose Madsen, redaktør og Ole K. Jacobsen, DPIF's kasserer

Som optakt og forberedelse til NPM i Golf havde DPIF – Golfudvalget – arrangeret en træningssamling i Rold Skov Golfklub i dagene 3. – 4. august 2009.

Dan Berthelin havde reserveret bil til brug for transporten fra Sjælland til det Nordjyske. Undervejs blev Thomas Ejlersen afhentet i Slagelse og Kurt Mouritzen afhentet i Odense. Øvrige spillere og repræsentanter kørte selv.

Undervejs blev der holdt pause ved rasteplassen Ejer Bavnehøj Ø, hvor Dan B. så smukt havde sørget for morgenkaffe og brød.

Banen

Vel ankommet til Rold Skov var der booket tee off mellem kl. 1230 og 1245 og dagen efter igen kl. 0830-0845. Begge dage blev der spillet fra back tee.

Rold Skov Golfklub havde alle spillere tidligere stiftet bekendtskab med både i forbindelse med tidligere afvikling af Hobro Open og DPM i slagspil – ikke desto mindre var det en sand fornøjelse at stifte bekendtskab med denne bane, som må betegnes som en både

udfordrende og svær bane.

Rold Skov Golfklub ligger langs Rold Skov – en meget kuperet bane, hvor der både stilles krav til stor præcision i drivet samt i indspillet.

Banens længde er på hele 6367 meter fra hvid tee, og et skævt slag på denne bane kan på mange af hullerne udløse en katastrofal score.

Roughen langs fairways er meget høj,



Det danske golflandshold og ledere anno 2009

og hvis det overhovedet er muligt at finde bolden, så glem alt om at slå bolden frem i banen – alene at få bolden ud på fairway med et sandjern kan være besværligt.

Heldigvis blev begge træningsrunder afviklet i dejligt vejr og specielt på 2. dagen var vejret strålende. Alle spillere kom fornuftigt rundt i starten af 80'erne.

Det kan måske lyde af meget, men med et handicap på 4 får man tildelt 9 slag, hvilket også udtrykker banens sværhedsgrad.



Michael Stie i et formfulendt sving



Mon ikke den kommer i hul

2. træningsrunde

Efter den første træningsdag blev alle indkvarteret på Comwell Rebild, som ligger i smukke omgivelser, og om aftenen blev et dejligt måltid mad indtaget på Rold Storkro – alt til en fornuftig pris.

Umiddelbart efter 2. træningsrunde blev det mellem spillerne debatteret, hvor nogle af hullernes testeder og hulplacering med fordel kunne placeres.

Alle spillere var enige om, at de ellers meget fine greens var for langsomme, og via Dan B. blev greenkeeperne gjort opmærksomme på, at det nok var nødvendigt at få hastigheden på greens op på et passende niveau, når selve NM skulle afvikles.

Det skal lige tilføjes, at de herrer Michael Stie og Kent Nielsen (Fyn og Jylland) begge dage havde en lille intern match kørende mod sjællænderne repræsenteret ved Thomas Ejlersen og mig.

Det blev som forventet en stor sejr til sjællænderne.

Alt i alt en meget vellykket og velarrangeret træningssamling, som må anses som absolut nødvendigt for optimering af forberedelserne til et golfmesterskab. Stor tak til golfudvalget fra alle spillerne.

Mesterskaberne

Så oprandt selve dagene, hvor afviklingen af NPM i golf skulle afvikles. Der var på forhånd arrangeret bustransport fra Sjælland til Jylland og stor tak til chauffør Peter for transporten.

Ved ankomsten mandag den 17. august fik vi igen mulighed for en træningsrunde. Efter træningsrunden blev vi atter indkvarteret på Comwell Rebild.

Alle danske spillere var igen enige om, at banens greens stadig var for langsomme, men greenkeeperne oplyste, at greens ville blive klippet næste morgen inden turneringsstarten.

Åbning af mesterskaberne

Umiddelbart inden spisning på Comwell kl. 2000 skulle den officielle indvielse og velkomst foregå.

De danske spillere blev iført klubdragter sponsoreret af Hummel, og foran hotellet blev der budt velkommen af DPIF ved kassereren, Ole Kjær Jacobsen samt formanden for Hobro PI, Tom Dahl Jensen.

Alle 4 nationer var opstillet, og traditionen tro blev den danske nationalmelodi afspillet.



Henrik Israelsen holder pænt flaget

Selve pokalen blev ligeledes præsenteret.

Alle gik efter aftensmaden tidligt i seng, og alle var fortrøstningsfulde. På forhånd var Island og Sverige skrappe modstandere, så vi håbede alle, at vi ramte dagen og var opsatte på at yde vores bedste.

Kraftigt blæsevejr på 1. runde

For at gøre banen lidt sværere i 1. runde om tirsdagen havde Vor Herre besluttet sig for at åbne for vindsluserne, og jeg skal love for, at der var vind i sejlene, hvilket absolut ikke gjorde betingelserne nemme for nogle af deltagerne, hvilket da også viste sig med hensyn til de scorerer, der kom i hus.

Jeg gik i bold sammen med svenske Janne Persson, som i øvrigt oplyste, at han var scratch spiller og spillede på Telia Touren. Endvidere norske Robert Løkken, som også havde deltaget i den tilsvarende norske tour. To meget habile spillere, som begge havde problemer med den kraftige vind inkl. mig.

Efter en birdie mulighed på hul 1, som endte med en par, gik det galt på hul 2. En kraftig sidevind pressede mit ellers fine drive langt ud i højre rough og medførte en lost ball og en triple bogey.

Som illustration til den kraftige vind kan jeg fortælle, at på hul 10, et par 3 på kun 122 meter, som jeg dagen forinden havde slået pin high med et PW, brugte jeg om tirsdagen et 6-jern, som dog til stor fornøjelse for mig selv og Dan B. endte 1 cm fra hullet – tæt på hole in one.

Trods dette var der for mange huller, hvor det på grund af vinden ikke gik som jeg håbede.

De første 9 huller gik jeg desværre en ærgerlig 14 over par, men til gengæld

kun 3 over par på de bageste 9 huller.

Trods vinden og stadig lidt langsomme greens kæmpede vi os rundt på de besværlige og vindomsuste huller. Der blev ikke talt så meget undervejs, men der var stor fokus på golfspillet.

Det viste sig senere, at vi ikke var de eneste spillere, der havde store problemer med vindforholdene. Kun et par af de islandske spillere formåede at spille en runde under 80. Resten af feltet lå fra 81 og op til 105.

Ved den endelige opgørelse efter 1. dagen lå Island på en klar 1. plads, medens det kun var 1 slag, der adskilte Sverige og Danmark efterfulgt af Norge på en sidste plads.

Alle danske spillere så sølvet vinke forude og gik fulde af fortrøstning til køjs for at være klar til at slå svensken på 2. dagen.

2. runde

På 2. dagen var vinden taget noget af, men dog stadig en pæn vind. Jeg gik nu i bold med norske Borge Amdan og vores egen Henrik Israelsson.

Borge var en rigtig norsk humørbombe – lidt Fleknessagtig i sin måde at ta-

le og opføre sig på. Han hyggede sig gevaldigt med morsomme kommentarer, på trods af nogle rigtige skæverter undervejs. Dejligt at se en spiller holde humøret højt trods modgang.

Mit spil artede sig heller ikke helt som jeg havde håbet. Trods nogle rigtige gode golfslag og pæne hulscorer undervejs stod jeg af på enkelte huller – ærgerligt at man ikke lige ramte dagen.

Til gengæld viste det sig, at islændingene igen havde scoret rigtig flot. 3 af de islandske spillere indtog de 3 laveste scorere.

Med en tidligere Europa Tour spiller på holdet, er der nok ikke så meget at sige til det. De svenske spillere levede op til deres ry og indtog 2. pladsen, medens Danmark fik en flot og fornem 3. plads.

Så gir de nok en lille en

Efter turneringen blev debutanterne på det danske hold opfordret til at give en lille en, hvilket Thomas og jeg tog op, og inviterede alle danske spillere og repræsentanter op på vores værelse, hvor serveringen herefter foregik.

Per Hedegaard takkede samtidig af og



udtrykte stor taknemmelig for, at han igennem årene havde haft stor glæde ved at deltage ved disse turneringer.

Landskampnåle

Efter serveringen mødtes alle spillere, repræsentanter og DPIF i et mødelokale, hvor der blev udtrykt stor tak til alle deltagere og hjælpere og sidst men ikke mindst fik Thomas og jeg overrakt debutantnålen.....tak for det.

Afslutning og tak

Om aftenen under gallamiddagen var der præmieoverrækkelse, og vinderne blev på behørigt vis hyldet. Alle der fik præmier fik et personligt knus af norske Borge.

Repræsentanter fra de forskellige landes forbund holdt taler, og Sverige oplyste herunder, at de var villige til at afholde næste NPM, selv om det faktisk var Finlands tur.

Hvor det så end bliver, må tiden vise, men vi spillere glæder os allerede.

Sidst men ikke mindst skal lyde en stor tak til DPIF, Nordjyllands politi, Hobro Politi Idrætsforening og ikke mindst golfudvalget for arrangementet og afviklingen af NPM 2009.



4 spillere med det synlige bevis på, at de sluttede som nr. 3 i holdkonkurrencen

Nykredit

Sponsor for politilandsholdene

Velkomst ved de nordiske politimesterskaber i golf i Nordjylland

Dansk politiidrætsforbunds kasserer, Ole K. Jacobsen byder velkommen



Golf - set gennem en ikke golfers øjne

Af Jens Carl Nielsen, DPIF's hovedbestyrelse

Foto: Niels Grønnemose Madsen, redaktør og Ole K. Jacobsen, DPIF's kasserer

Dansk Politiidrætsforbund havde udtaget mig som guide til NPM i golf på Rold Skov Golfklubs baner, og straks meldte tankerne sig.

Er der særlige regler, dresscode, hvad skal guiden lave og mange andre spørgsmål.

Mit eneste kendskab til golf var fra TV, når der alligevel ikke var andet sport, der var interessant eller Tv'et bare skulle køre i baggrunden.

Hvad betyder egentlig: driver? Er køllen, som i reklamen for Danske Spil? Hvorfor klipper man ikke hele banen som i fodbold og så videre.

Og svaret er

Nationaltræneren, Dan Berthelin, ja for de danske politigolfspillere, blev kontaktet, angående ovenstående.

Ingen problemer, hvis jeg havde lyst, kunne jeg blive caddie, jeg tror det er stavet rigtigt, og så gå hele banen sammen med en af spillerne.

Jeg takkede for det gode tilbud, og stillede straks et nyt spørgsmål, hvor og hvornår. Til mesterskaberne selvfølgelig var svaret.

Ja så var jeg klædt!!!! på til mesterskaberne, og efter at have afhentet det islandske jury-medlem – Gudmundur Sigmundsson – i København, gik turen til det jyske, hvor det havde regnet hele dagen.

Mesterskabernes åbning

Efter ankomsten klarede det op, således at den officielle åbningsceremoni kunne afholdes udendørs, med tale af DPIF's kasserer, Ole K. Jacobsen, og de traditionelle fotos af hold mv.

Under den efterfølgende middag gik snakken hen over bordene med diverse golfudtryk, og hvordan det var gået i løbet af træningsrunden i silende regnvejre og vanskelige forhold.

Det blev desuden sagt, at det forventedes, at jeg i løbet af de næste to dage, kunne opbygge en viden om golf, således jeg kunne deltage på lige fod i samtalen om golf mv. under banketten onsdag aften.

Det danske hold

Spillerne, Per Hedegaard, Aalborg, Henrik Israelsson, Hobro, Kent Nielsen, Vejle, Michael Stie, Nyborg, Thomas Ejlersen, Slagelse og Jan Birger Nielsen, Rph/Politiskolen virkede meget velforberejdede, og en enkelt var endda på hjemmebane, så der var en rigtig god stemning forud for det tekniske møde.

Lederne var Ole K. Jacobsen, delegat, Kurt Mouritzen og Dan Berthelin, golfudvalget samt Jesper Leth Hansen, Århus som massør..

Hovedbestyrelsesmedlemmer, Johnny Mathiesen, Poul K. Jær, Michael Mortensen og Jens Carl Nielsen fungerede

som guider for henholdsvis Island, Norge, Sverige og Danmark.

Teknisk møde

Ved det tekniske møde, blev der nævnt flere golfudtryk, såsom ”pin-placering”, og der skulle startes med en ”to-bold”, og matchlederen, Jens Møller Søgaard, Aalborg Golfklub, ridsede nogle regler op, som alle åbenbart accepterede, og jeg skulle have udstillet min uvidenhed, så jeg skrev ned og håbede på lidt hjælp fra træneren, men der var ingen hjælp at hente under det efterfølgende holdmøde, hvor startrekkefølgen blev aftalt.

Der var dog ingen af spillerne, der umiddelbart ønskede min hjælp som caddie, stavekontrollen siger at det er



Formanden for DPIF's golfudvalg, Dan Berthelin forsøger at sætte Jens Carl Nielsen ind i golfsportens forunderlige verden

rigtig stavet, og der var heller ingen mulighed for fortræning til klimamødet, idet der ikke var mulighed for at køre en "golf-vogn".

Dresscoden blev dog afsløret, og der kunne jeg være med.

1. konkurrencedag

Næste morgen var der opvarmning på en græsmark ved siden af golfbanen. Alle stod og slog til nogle golfbolde, og forsøgte åbenbart at ramme nogle store tavler med tal ude på marken.

Næsten alle ramte ved siden af skilte-
ne, var det god opvarmning, eller var det en dårlig generalprøve forud for matchen?

Andre stod og forsøgte at få boldene i nummererede huller, dog ikke nødvendigvis i den rækkefølge, som numrene angav.

Første hold på banen var en to-bold, Daniel Fjørtoft Hågensen, Norge og Henrik Israelsson, Danmark, og pludselig skulle alle være stille, og man skulle helst ikke stå foran tee-stedet - det vidste jeg i forvejen - når der blev slået.

Den første bold af sted, ingen kunne se, hvor den landede, så han tog en ny bold og slog den ud på banen.

Det var åbenbart det "to-bold" betød og ikke en boldstørrelse.

Næste mand gjorde ligeså, og også næste hold, som var på 3 personer.

Nu led min opfattelse igen et knæk, for en af spillerne på det tredje start-
hold slog kun en bold ud og ingen protesterede over dette, og på forespørgsel oplystes det, at "to-bold" betød to spillere, og hvis der blev startet med 3 spillere var det en "tre-bold".

Vinden drillede

På grund af megen vind, var der en del forsinkelser, da der skulle findes bolde, som var endt ude i det høje græs, også selv om man havde fundet en anden af spillerens bolde.

Kunne man ikke spare tid ved at slå hele banen i stedet for kun en smal stribe?

Boldene skulle findes for enhver pris, så enten var spillerne nærige, eller også var golfbolde meget dyre.

Hvis nu man slog bolden ud i vandet, hvem hentede dem så, var der en dykker, der var klar?

Forklaring: Hvis bolden ikke blev fundet fik man strafslag, og der lå adskillige bolde i diverse søer og vandløb på banen.

Vinden gav spillerne mange problemer, da selv perfekte slag ud på banen

ikke altid landede der, hvor det var tiltænkt.

Da banen samtidig var meget svær på grund af bakket terræn, smalle fairways, vandløb, søer, blinde huller, hvor flaget ikke kunne ses fra teestedet og en del "sandkasser" omkring hullerne, og man slog fra teesteder, således at hvert enkelt hul var ca. 50 meter længere end normalt, affødte en del mental forberedelse og evaluering undervejs.

Hvis det lykkedes, eller man var heldig, var det med smil og knyttede næver, og det modsattestrøget af censuren.

Der var mange gode slag og mange bolde, som lå flot, for så at blive slået forbi hullet, og det hedder et put, selv om man rammer ved siden af.

Alle i god form

Der var desuden en del bolde i "sandkasserne", som hedder bunkers, og som blev slået derfra og meget tæt på hullet.

Det lykkedes endda en spiller, at ramme bunkers ved indspil, det er når man slår bolden ind på græsset omkring hullet, og græsset hedder green, og derefter på næste slag direkte over i den anden bunker.

Golfspillere er i god form, og selv om det tog dem det meste af dagen at spille de atten huller, eller hedder det gå banen rundt, havde de gået næsten 7 km. plus det løse for at lede efter bolde mv.

Resultatet efter første dagen var meget godt for det danske hold, som lå på 2. pladsen et slag foran Sverige på 3. pladsen, og Island som bedste hold.

Bedste spiller var en islænding, Sigurbjörn Thorgeirsson, som gik rundt i 73 slag, et over banens par, mens enkelte var over 100 slag.

2. konkurrencedag

På 2.dagen skulle banen gås igen, nu var det bare med de spillere, som havde brugt flest slag på 1. dagen som skulle starte, således at når sidste hold var på sidste hul, så havde man vinderen direkte ved klubhuset, således spilleren kunne tiljubles.

Danskerne havde lidt svært ved at holde standarden fra førstedagen, man kan jo sige, at bolden ikke altid rullede deres vej.



Dan Berthelin med sin fine golfvogn

Alle ydede dog deres bedste, og den mentale forberedelse, eller evaluering, blev igen benyttet flittigt og klapsalver fra de få tilskuere, og andre spillere, var til stor hjælp for nogle.

Islændingen blev en suveræn vinder individuelt, og det danske hold måtte nøjes med en 3. plads.

Eftersnak

Alle spillere og ledere nød herefter det gode vejr og den gode frokost i klubhuset, og dagenes resultater blev gennemgået og evalueret.

Stævnelederen blev lige kontaktet for at få en gennemgang af de mest anvendte udtryk og regler, således at jeg var klædt på til aftenens spørgsmål.

Desværre udeblev seancen da spillerne hellere ville evaluere golfspillet med en gang maraton-billard, hvor man ikke kunne blive enige om reglerne.

Tak

Til sidst skal lyde en tak til stævnelederen for hans gennemgang, til Hobro politi idrætsforening som havde sørget for indkvartering og de ydre rammer på golfbanen, ja selv vejret, for efter mandagens regnskyl kom der kun 10 dråber i løbet af de 2 dage, og til spillerne, træner og holdleder, der tog imod en "golf-nord".

Ja, nu ved jeg langt mere om golf, og måske får jeg tid til selv at gå på banen en dag, og jeg kan jo på vegne af golfudvalget håbe, at du også har fået luft til at gå en runde på golfbanen.

Måske ses vi i 2010 i Nordsjælland til DPM.